

[Andreasen (Forsinge).]

dende og gjort gældende i meget stærk Grad, at en Lovgivning af denne Art — skønt den maaske ikke helt har virket efter sin Bestemmelse — ingen Betydning har haft. Det passer slet ikke, det er ikke i Overensstemmelse med Forholdene, saadan som de foreligger nu. Den gældende Lov, som vi har arbejdet under, har kun virket gennem de sidste 5—6 Uger, og det er noget, der siger sig selv, at med en Lovgivning af denne Art, der i væsentlig Grad bygger paa Destruktion, skal der længere Tid end 5—6 Uger til, for at man overhovedet kan blive klar over, hvilke Virkninger den vil faa. Jeg var iblandt dem indenfor det af Landbrugsraadet nedsatte Udvalg til at administrere denne Lov, som foreslog Loven fornyet ud fra den Betragtning, at det vil være nødvendigt at se Tiden an og se, hvorledes Loven virker. Paa det nuværende Tidspunkt kan man ikke slaa fast, at denne Lovgivning er uden Betydning, naar man ved, at i de 5—6 Uger, Loven har virket, har den i nogen Grad holdt det Aftræk væk, som under normale Forhold altid har været til Stede i Udbudet her i Landet. Det kommer man ikke udenom. Ved Siden deraf kan man med rene Tal slaa fast, at Hjemmeforbruget af Oksekød i den Tid, Loven har været gældende, har været meget stærkt stigende, idet de 55 700 Kreaturer, der er slagtet til Hjemmeforbruget, i Virkeligheden er det dobbelte af, hvad man under normale Forhold bruger her i Landet. Ved Siden deraf har man skaffet Eksportmuligheder for omkring halvtiende Tusinde Kreaturer i de 5 Uger, Loven har virket. I Sammenligning med Eksporten fra i Fjor er Tallet kun sunket fra 14 000 til 10 000. Naar man tager i Betragtning, at Loven desuden har bragt til Destruktion lige ved 16 000 Kreaturer, vil enhver kunne forstaa, at mere end det normale Aftræk af det normale Udbud af Kreaturbesætningerne har fundet Sted i Henhold til Loven. Nu kan man selvfølgelig strides om, hvorvidt Loven har virket paa den Maade, som de ærede Medlemmer, der talte for Oppositionspartierne, har sagt, at den ikke har hævet Priserne i det Forhold, man kunde kræve fra Landbrugets Side. Hvor stor en Hævning af Priserne paa dette Omraade man kan kræve fra Landbrugets Side, kan der være delte Meninger om. Hvis denne Lovgivning ikke var gennemført, og hvis Landbruget ikke allerede i Efteraaret havde ladet 22 000 Kreaturer destruere, kan de Herrer være ganske sikre paa, at det i Dag havde set helt anderledes ud, end det gør.

De kan være ganske overbeviste om, at Prisforholdene i Øjeblikket, hele det Aftræk, vi alligevel har, var brudt sammen for længe siden, vi havde ikke kunnet opretholde Forholdene indenfor de enkelte Landbrug og overfor dem, der absolut skal af med deres Dyr, hvis Loven ikke var gennemført. Jeg er aldeles klar over, at hvis vi i en længere Periode kan fortsætte med en Lovgivning af denne Art, vil man paa et vist Tidspunkt kunne konstatere, at Priserne stiger, og jeg vil gerne sige til de to ærede Talere fra Oppositionspartierne, at hvilken som helst anden Ordning man gennemfører, bliver Destruktion Hovedhjørnestenen, saaledes som Forholdene her i Landet er for Øjeblikket. Man kan nu en Gang hæve Priserne i et saadant Forhold, at man tvinger Befolkningen til at ophøre med at spise Kød; selv den høje Rigsdag har ikke Midler til at gennemføre en Lovgivning, der tvangsfordrer Befolkningen med Oksekød.

Jeg vil altsaa mene, at denne Lov ikke har virket længe nok, den maa prøves mere, inden man fastslaar, hvorledes Forholdene efter dens Virkninger kommer til at ligge for Landbrugets Vedkommende. Om man saa skal gaa ind for mere indgribende Foranstaltninger ved Centralisation, Fastsættelse af Mindstepris, og hvad der ellers kan blive Tale om, maa Tiden vise. Som Landmand vil jeg i Øjeblikket være meget betænkelig ved at være med til at kræve en Lovgivning af den Art. Landbruget har aldrig i den Grad, som Tilfældet er nu, fordret, at Staten paa et saa vigtigt Omraade, som dette nu en Gang er, skal overtage hele Produktionen, optage alt, hvad der er til Salg af Kreaturer, fastsætte Priser baade for Hjemmemarkedet og for Eksporten. Hvor indgribende Følger en Statscentralisering af denne Udstrækning kan faa for Landbruget, tør jeg i hvert Fald ikke fastslaa for Øjeblikket, og jeg kan heller ikke fastslaa, hvor langt en saadan Lovgivning vil komme til at strække sig, det er ikke til at overse efter de Erfaringer, vi har nu. Jeg skal villigt indrømme, at Forholdene er yderst vanskelige for Landbruget, ikke mindst paa et Omraade som dette, men jeg vil alligevel tro, at man gør rigtigst i at se sig for, før man gaar saa vidt, som det er krævet fra enkelte Sider; den nuværende Ordning har, selv om den virker langsommere, det samme Formaal som det, man har krævet. Vi har fra Udvalgets Side overfor den højtærede Landbrugsminister været med til at sætte ind paa tre Omraader. Vi har været med til at prøve nye Muligheder